

عنوان مقاله:

اثر مدیریت متمرکز و غیر متمرکز بر کیفیت آموزش در مدارس متوسطه

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

سمیه قهرمانی پیرسلامی - کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندر لنگه

خلاصه مقاله:

مدیریت، فرایندی است که در آن هدف ها و فعالیت ها تعیین و برای رسیدن به آن ها برنامه ریزی، سازماندهی، هدایت و کنترل می شوند. مدیریت در نظام آموزش و پرورش نیز به عنوان فرایندی برای تحقق اهداف آموزش و پرورش انجام می شود. یکی از مهم ترین مسائل در مدیریت آموزش و پرورش، تعیین میزان تمرکز یا عدم تمرکز در تصمیم گیری ها و اجرای امور است. مدیریت متمرکز، به مدیریتی گفته می شود که در آن تصمیم گیری ها و اجرای امور در سطح مرکزی (وزارت آموزش و پرورش) انجام می شود. در این نوع مدیریت، مدارس متوسطه و سایر واحدهای آموزشی اختیارات محدودی در تصمیم گیری و اجرای امور دارند. مدیریت غیر متمرکز، به مدیریتی گفته می شود که در آن تصمیم گیری ها و اجرای امور در سطح محلی (مناطق، شهرستان ها، استان ها و ...) انجام می شود. در این نوع مدیریت، مدارس متوسطه و سایر واحدهای آموزشی اختیارات بیشتری در تصمیم گیری و اجرای امور دارند. اثر مدیریت متمرکز و غیر متمرکز بر کیفیت آموزش موضوعی است که مورد بحث و بررسی بسیاری از پژوهشگران قرار گرفته است. نتایج این پژوهش ها نشان می دهد که مدیریت متمرکز و غیر متمرکز هر یک دارای مزایا و معایبی هستند که می توانند بر کیفیت آموزش تاثیر بگذارند. در این مقاله مروری، اثر مدیریت متمرکز و غیر متمرکز بر کیفیت آموزش در مدارس متوسطه بررسی شد. نتایج این پژوهش نشان داد که هر یک از این دو نوع مدیریت دارای مزایا و معایبی هستند که می توانند بر کیفیت آموزش تاثیر بگذارند. در نهایت، پیشنهاد می شود که در نظام آموزش و پرورش ایران از ترکیبی از مدیریت متمرکز و غیر متمرکز استفاده شود. این ترکیب باید به گونه ای باشد که مزایای هر دو نوع مدیریت را به حداکثر برساند و معایب آن ها را به حداقل برساند.

کلمات کلیدی:

مدیریت مدرسه، رویکرد متمرکز، رویکرد غیرمتمرکز، دوره متوسطه، آموزش و پرورش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1883776>

